

РЕШЕНИЕ

№ 35238

гр. София, 27.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разглежда дело номер **6098** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба от А. А. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. Г. Б. /САК/ със служебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 1 против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №ГРАМ-1276457/15.05.2025г. по чл.171, т.2, б. „м“ от ЗДвП, издадена от мл.автоконтрольор към отдел ПП СДВР, с която на А. Г. е наложена ПАМ временно спиране от движение на ППС, на собственик, който допуска, организира или предоставя управление на МПС на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение, за срок от 3 месеца.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е издадена при съществени нарушения на процесуалните правила, не е мотивирана е издадена при неизяснени фактически обстоятелства, като субективните действия на водача на автомобила при предприемане на маневра е поради ниското сцепление върху паважа и непочистена след дъждове настилка и при отчитане, че лекия автомобил е задвижване на задните колела. Моли се за отмяна на заповедта.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован за откритото съдебно заседание, не се явява, не се представлява.

Ответникът – младши автоконтрольор отдел „Пътна полиция“ – СДВР, редовно призован, не се явява, не се представлява. В съпроводителното писмо към жалбата изразява позиция за прекомерност на претендираните от другата страна разноски.

Жалбата, предмет на това производство, е подадена на 28.05.2025г чрез административния орган в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, тъй като е връчена на 15.05.2025г. и е процесуално допустима. Административен съд София-град като провери законосъобразността на оспорвания акт, съобрази доводите на страните и представените доказателства, намира подадената жалба за неоснователна. Съобразно АУАН №GA 3980718 от 15.05.2025г., съставен от В. Р. В. – мл. автоконтрольор при отдел Пътна Полиция СДВР, и свидетели очевидци А. Г. Й. и С. Г. П. на 15.05.2025г около 13:50ч. в обл. С., [община], ул. О. по данни на свидетели очевидци в [населено място], по ул. „15-ти Ноември“ с посока на движение от [улица]към [улица]А. Г. като водач на лек автомобил Б. 320И с рег. [рег.номер на МПС] управлява собствения си лек автомобил и на около 20-30метра преди [улица]водачът използва пътя, отворен за обществено ползване не по предназначение, а именно превоз на хора и товари, изразяващо се в умишлено форсиране на двигателя, поднасяйки автомобила със задната част на лява и дясно, като автомобила губи сцепление с пътя. Същият е спрял за проверка на ул. „15-ти Ноември“ и [улица], с което виновно е нарушил ЗДвП- чл.104б, т.2 от ЗДвП. АУАН е връчен на адресата в деня на съставянето му. С Наказателно постановление №25-4332-012035 на А. А. Г. на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 3000лв, лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца.

Съгласно процесната Заповед за прилагане на ПАМ №GRAM-1276457 от 15.05.2025г. временно е спряно от движение моторно превозно средство за срок от три месеца на основание чл. 171, т. 2, б. „м“ от Закона за движение по пътищата. Същата заповед препраща и възпроизвежда фактическата обстановка, посочена в АУАН.

По преписката е приобщена и докладна записка от мл.инсп. А. Й.-ст. полицай в с-р „ОП“-04РУ-СДВР, в която излага лично възприетото от него движение на лекия автомобил Б. с ДК [рег.номер на МПС], извършените от водача маневри и прднамерено изваждане от управление на въпросното МПС с последвалата загуба на сцеплението на гумите с пътната настилка, последвалото спиране на автомобила и установяване самоличността на водача.

Приобщена е справка картон на водача А. А. Г., отразяваща неговата правоспособност с придобити категории, съставени спрямо него АУАН, електронни фишове, ПАМ и наказателни постановления. Приобщени са Заповед 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на МВР и Заповед № 513з-9691/13.09.2024г на директор на СДВР за преназначаване на В. В. младши автоконтрольор I степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор Организация и контрол на пътното движение към отдел ПП при СДВР на младши изпълнителска длъжност в отдел ПП при СДВР, Заповед №513з-9754/13.09.2024г на директор СДВР за преназначаване младши инспектор С. С. А. младши автоконтрольор I степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел Пътна полиция при СДВР на младши изпълнителска длъжност и Заповед №513з-6400/07.07.2023г на Директор СДВР относно длъжностните лица в структурите на МВР, разполагащи с правомощие за налагане на ПАМ по чл.171 от ЗДвП.

Така установеното от фактическа страна води до следните правни изводи:

При проверка материалната компетентност на издателя на оспорената заповед, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган с оглед изискванията на чл.172, ал.1 от ЗДвП, съгласно която принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", и 6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 6400 от 07.07.2023г. на директора на СДВР, съобразно която Отдел ПП при СДВР – полицейски органи по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР могат да издават заповеди по чл. 172, ал.2 от ЗДвП.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, съобразно чл.172, ал.1 от ЗДвП и чл.59, ал.2 от АПК и съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ. В същата се съдържа описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. По делото е представен и АУАН, станал основание за издаване на процесната ПАМ и към който същата препраща. Актът е подписан от нарушителя, редовен е от външна страна и доказва установените с него факти, тъй като предвид разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

В производството по издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Правни основания, посочени в административния акт са чл. 22 ЗАНН и чл. 171, т.2, буква „м“ ЗДвП. Съгласно чл. 23 ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат ПАМ, техния вид, органите, които ги прилагат и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване, се уреждат в съответния закон или указ и в частност според чл. 171 ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон.

Освен основание за реализиране на административнонаказателна отговорност по ЗАНН, АУАН е доказателствено средство, с което са констатирани обстоятелствата, послужили като основание за налагане на принудителната административна мярка по реда на АПК. АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, т. 4, пр. 1 АПК - цитиран е в обстоятелствената част на заповедта.

Така установените факти са с налична процесуална възможност за опровергаване в хода на иницирираното съдебно производство по обжалване на ПАМ. В случая обаче жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че отразеното в АУАН не отговаря на действителността, поради което отразените в АУАН фактически обстоятелства не са опровергани.

Съгласно чл. 171, т.2, буква „м“ ЗДвП, се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари – за срок три месеца; съгласно чл.172, ал.4 от ЗДвП, в случаите на чл.171, т.2, буква „м“ свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се изнемва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство.

Мотивите на административния орган за прилагане на ПАМ са, че с приложения АУАН е констатирано, че водачът при управлението на собствения си автомобил е предприел маневра, при която преднамерено е извел автомобила извън контрол – умишлено форсиране на двигателя и поднасяйки автомобила със задната част на ляво и дясно, което довежда до загуба на сцеплението на гумите с пътната настилка и създадена опасност за останалите участници в движението. Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл.104б, т.2 ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, като за нарушението на тази разпоредба е предвидена административнонаказателна санкция по чл. 175а ЗДвП "Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Нарушението на жалбоподателя Г., констатирано с АУАН, който е редовно съставен, има доказателствена сила до доказване на противното. Акта е съставен от компетентен орган, има необходимото съдържание, както и са спазени разпоредбите на чл.40-43 от ЗАНН за съставянето му. Описаните в акта фактически обстоятелства за извършеното нарушение по ЗДвП досежно начина на управление на МПС съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед.Целта на приложената ПАМ има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание.

По изложените по-горе съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Г. чрез адв. Г. Б. /САК/ срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM-1276457 от 15.05.2025г., с която временно е спряно от движение моторно превозно средство негова собственост за срок от три месеца на основание чл. 171, т. 2, б. „м“ от Закона за движение по пътищата.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: